

ת"פ (באר שבע) 43502-07-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נ' האני אבו גנימה (עציר) - לא בענינו

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ד סיוון תשפ"ד
20 יוני 2024
ת"פ 43502-07-23 מדינת ישראל נ' אבו גנימה (עציר) ואח'

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה
מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד
ועו"ד

נגד
הנאשם
1. האני אבו גנימה (עציר) - לא בענינו
2. עבד אלוהאב בן חאלד מסימי (עציר) ע"י ב"כ
עו"ד תאמר אסאדי

גזר דין לנאשם 2

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- גניבת רכב, בניגוד לסעיף 413ב לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "החוק") (עבירה אחת);
- סיוע לגניבת רכב, בניגוד לסעיף 413ב לאותו החוק בצירוף סעיף 31 (עבירה אחת);
- קשירת קשר לעשות פשע, בניגוד לסעיף 499(א)(1) לאותו החוק (עבירה אחת);
- שהיה שלא כדיון, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (שתי עבירות);
- נהיגה ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל - 1970 (שתי עבירות);
- נהיגה ללא רשיון - מעולם לא הוציא, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (שתי עבירות).

ביום 18.03.24, הוגש כתב אישום מתוקן ת/1, במסגרת הסדר טיעון אשר נערך עם הנאשם דנן.

עמוד 1

לנאשם זה, מיוחסים האישום השלישי והרביעי בכתב האישום המתוקן, ולהלן יקראו האישום הראשון והשני.

אישום ראשון

בין תאריך 03.07.23 בסמוך לשעה 19:30 לתאריך 04.07.23 בסמוך לשעה 04:20, גנב אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, רכב מסוג טויוטה לז 436-22-402 (להלן: "הרכב") השייך לתמר כהן (להלן: "המתלוננת") ואשר חנה בררוב דרור 17 ביבנה, בכך שנטל ונשא את הרכב ללא הסכמת המתלוננת במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב כשהוא מתכוון לשלול את הרכב שלילת קבע מהמתלוננת ובהמשך, העבירו לנאשם 2.

בתוך כך, נהג נאשם 2 ברכב, כשאינו לו רישיון נהיגה, וזאת כשהוא מעולם לא הוציא רישיון נהיגה כדין, וסייע לאחר להעבירו לשטחי האוטונומיה באזור יהודה ושומרון דרך מחסום חוצה שומרון 110.

עוד בעשותו את המתואר לעיל, נהג נאשם 2 ברכב כשאינו לו פוליסת ביטוח ברת תוקף אשר תכסה על השימוש ברכב.

במועד המתואר לעיל, שהה נאשם 2, אשר הינו תושב זר, בשטחי מדינת ישראל, כשאינו לו היתר כניסה או שהיה בישראל כדין.

אישום שני

בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך בסמוך ועובר לתאריך 05.07.23, קשרו הנאשמים קשר לגנוב רכב משטחי מדינת ישראל (להלן: "הקשר").

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 04.07.23 בסמוך לשעה 23:31 הגיעו הנאשמים לרחוב ירושלים, הסמוך לרחוב רוזמרין ביבנה (להלן: "המקום"), באמצעות רכב הפורד.

בהמשך למתואר לעיל, בתאריך 05.07.23 בסמוך לשעה 00:04 התפרץ נאשם 1 לרכב מסוג טויוטה לז 162-01-902 (להלן: "הרכב") השייך לאסתר אוקטן (להלן: "המתלוננת") ואשר חנה במקום, בכך שניפץ את החלון המשולש דלת ימנית קדמית של הרכב, פתח את דלת הרכב, נכנס לתוכו והתניע את הרכב באמצעות מכשיר רמקול נייד אשר הוסב למכשיר להתנעת רכבים.

מיד ובסמוך למתואר לעיל, הגיע נאשם 2 למקום ונכנס לרכב, אז יצא נאשם 1 מהרכב חזר לרכב הפורד ועזב את המקום, בעוד שנאשם 2 עזב את המקום, כאשר הוא נוהג ברכב.

בעשותם את המתואר לעיל, גנבו הנאשמים, בצוותא חדא, את הרכב בכך שנטלו ונשאו את הרכב ללא הסכמת המתלוננת במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהם מתכוונים לשלול את הרכב שלילת קבע מהמתלוננת.

בתוך כך, נהג נאשם 2 ברכב כשאינו רישיון נהיגה וזאת כשהוא מעולם לא הוציא רישיון נהיגה כדין.

עוד בעשותו את המתואר לעיל, נהג נאשם 2 ברכב כשאינו רישיון נהיגה וזאת כשהוא מעולם לא הוציא רישיון נהיגה כדין.

במועד המתואר לעיל, שהה נאשם 2, אשר הינו תושב זר, בשטחי מדינת ישראל, כשאינו רישיון נהיגה כדין או שהיה בישראל כדין.

תחילה, כפר הנאשם בעובדות ובעבירות שבכתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות. במועד, שנקבע לשמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הודה בעבירות והורשע על פי הודאתו.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש.

ביום 27.05.24 נשמעה פרשת העונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

· גיליון הרשעות פלילי של הנאשם (ת/5) - לחובת הנאשם, הרשעה מבית משפט צבאי באזור יהודה ושומרון בעבירות של נשיאה/החזקה/ייצור נשק, זריקת חפץ לעבר אדם/רכוש, ניסיון לזריקה או הנחה של חומרי חבלה בכוונה לגרום מוות או חבלה לאדם או נזק לרכוש, זריקה או הנחת חומרי חבלה בכוונה לגרום מוות או חבלה לאדם או נזק לרכוש.

· גזר דין תיק מספר 6333/18, בית המשפט הצבאי בשומרון, מיום 22.01.19 (ת/6) - על פי המפורט שם, הורשע הנאשם בעבירות המפורטות לעיל, לאחר שהכין הנאשם בקבוקי תבערה והגיע ליישוב אלון מורה, במטרה להשליך את בקבוקי התבערה לעבר היישוב. כעבור יומיים, השליך הנאשם בקבוקי תבערה ממרחק של שלושה מטרים לעבר כוחות הביטחון. הנאשם נדון, בהיותו קטין, לעונש מאסר בפועל בן 20 חודשים, לצד ענישה נלווית.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/7) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה לפגיעה בערכים המוגנים של הגנה על קניינו של הפרט, פרטיותו, בתחושת הביטחון האישית וביטחון הציבור.

התביעה טענה, כי יש לתת את הדעת לכך שמדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות ללכידה, אשר קיים פיתוי רב לעברן.

התביעה טענה, כי חברה מתוקנת לא יכולה להסכים למצב בו רכוש אזרחיה הופך הפקר, ואדם השאיר את רכבו ברשות הרבים, יגלה, כי רכבו נפרץ או נעלם.

אשר לעבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, טענה התביעה לפגיעה בערכים המוגנים של שמירה על ביטחונם ושלומו של משתמשי הדרך.

התביעה ביקשה לקחת לחומרה, העובדה, כי מדובר בשוהה בלתי חוקי אשר נכנס שלא כדין לשטחי מדינת ישראל, שלא תחת עיני רשויות החוק, ובתעוזה רבה מנצל את שהותו לצורך עבירות רכוש חמורות.

התביעה טענה, כי אין מדובר באירוע בודד וספונטני, אלא ריבוי עבירות, במסגרתן קשר הנאשם קשר עם אחרים נוספים, עמם תכנן לגנוב רכבים ממדינת ישראל ולהעבירם לשטחי האוטונומיה באזור יהודה ושומרון, באישון לילה, תוך תכנון קפדני מראש וחלוקת תפקידים.

התביעה הדגישה הפוטנציאל להסלמת האירועים, שעה שהנאשם הגיע לשכונות מגורים בלב העיר יבנה וגנב משם רכבים.

התביעה טענה, כי הגם שבאישום הראשון מדובר בסיוע, הרי שאלמלא הסיוע של הנאשם, אשר קיבל לידי את הרכב הגנוב, נהג בו והעבירו לשטחי האוטונומיה, העבירה לא היתה מושלמת.

התביעה טענה, כי גניבת הרכב באישום השני כללה התפרצות אלימה, אשר כללה ניפוץ חלון.

התביעה טענה, כי באישום השני, נלווה תחכום רב, שעה שהנאשמים הניעו בצוותא חדא את הרכב על ידי מכשיר רמקול נייד אשר הוסב למכשיר להתנעת רכבים, וטענה, כי בכך יש ללמד על ניסיונם והמומחיות שלהם בגניבות רכבים.

התביעה ביקשה לקחת לחומרה, כי בשני האירועים, נהג הנאשם דן ברכבים הגנובים, מרחק נסיעה רב בכבישים ראשיים ועמוסים, כאשר מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ולא עבר הכשרה מתאימה, ובכך היווה סכנה ממשית לכל משתמשי הדרך.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 24 ועד 40 חודשי מאסר בפועל (בפרו' הדיון מיום 27.05.24 אמנם נרשם, כי תחילת המתחם ב-20 חודשים מאסר בפועל, אך המדובר בטעות הקלדה, שבת המשפט מורה כעת על תיקונה, שכן התביעה טענה באולם למתחם כמפורט לעיל והתובעת אף הגישה סיכום טענותיה לעונש בכתב (7/ת), גם שם מפורט המתחם כפי שנטען - ראו בתחתית העמוד הלפני אחרון בטיעונים).

התביעה ביקשה לקחת בחשבון את הרשעתו הבטחונית הקודמת של הנאשם.

התביעה טענה, כי לא מתקיימות כל נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה ויש לבכר את שיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי.

התביעה עתרה לגזור עונשו של הנאשם בשליש הבינוני של מתחם הענישה ולהשית עליו מאסר מותנה מרתיע; קנס; פיצוי למתלוננים; פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי; התחייבות להימנע מעבירה.

ההגנה טענה, כי הנאשם צעיר, כבן 22, מגיע ממשפחה מרובת ילדים אשר עבר את העבירות על רקע מצוקה כלכלית.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון, כי הנאשם דן מעורב רק בשני אישומים מבין הארבעה שבכתב האישום.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון, כי הנאשם הודה ונטל אחריות.

אשר לעבירות שהיה הבלתי חוקית, טענה ההגנה, כי אלו נעברו לפני מתקפת הטרור הרצחנית

מתאריך 07.10.23, וביקשה לייחס לנאשם את מתחם הענישה אשר היה נהוג לפני המלחמה.

ההגנה טענה, כי הנאשם אינו המבצע העיקרי בעבירות.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו על ידה, וטענה, כי במקרים חמורים יותר הוטלו עונשים מקלים.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא לא יחזור על מעשים אלו. לשאלת בית המשפט האם לא היה במאסר הקודם שהוטל עליו כדי להרתיע אותו, השיב הנאשם, כי היה קטין במאסרו הקודם. הוא מודה באשמה ומבקש רחמים.

דיון והכרעה

עבירות רכוש בכלל ועבירות כלפי רכבים בפרט, פוגעות בתחושת הביטחון האישי של האזרח.

עבירות אלה מחייבות ענישה משמעותית, בעולם המעשה, על מנת להרתיע את עובריהן ולהפוך אותן ללא כדאיות.

מעבר לנזקים הממוניים הנגרמים לנפגעי העבירה מעבירות אלו, ישנם תמיד נזקים נלווים, כמו התרוצצות למציאת רכב חדש או לתיקון הנזקים אם נמצא הרכב הגנוב; שהות בלא רכב לתקופה מסוימת; שינוי בתכניות; התמודדות עם גופים ביורוקרטיים לצורך הגשת תלונה, ביטול רישיון הרכב; תביעת פוליסת הביטוח; חידוש תיעוד שאבד; התקנת מיגון ברכב חדש שנרכש - אם לא אותרה הגניבה; אבדן מיטלטלין שונים שהיו ברכב, פעמים רבות בשווי ניכר; ועוד.

בנוסף, קיימת עליה מתמדת בעלות פרמיות הביטוח בגין כלי רכב, המגולגלת על הצבור כולו, בשל העליה בשכיחות העבירות, אשר הפכה מזמן למכת מדינה. בשנה האחרונה, היתה קפיצה של יותר מפי 1.5 בעלות פרמיות הביטוח בכלל החברות המבטחות. עליה זו נומקה בגידול בהיקף גניבות הרכב, והיא מהווה, הלכה למעשה, כעין מס נוסף המוטל על כלל הציבור.

על התייחסות בית המשפט העליון לעבירות אלה ראופסק הדין רע"פ 7890/10 **מליטאת נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה

מחמירה...

ככלל, ייסוג האינטרס האישי השיקומי של העבריין מפני האינטרס הציבורי, ככל שמדובר בעבירות אלה.

בנוגע למשקל שיש ליחס לנסיבות אישיות או לאינטרס השיקום בעבירות אלה, ראו פסק הדין רע"פ 10116/06 כהן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

האינטרס השיקומי הינוחלק ממכלול השיקולים אשר נלקחים בחשבון במסגרת שיקוליה הענישה. אך במקרה הזה הוא נסוג מפניה האינטרס הציבורי והצורך לנקוט במדיניות של ענישה מרתיעה. העבירות שביצעה המבקשה הן עבירות חמורות, אשר, כפי שציינתי בית-משפט השלום, פוגעות פגיעה קשה בהן בזכויותיהם ולנונים והן בכללה הציבור. בית-משפט זה הנדרש לא פעם לצורך בנקיטת מדיניות ענישה מרתיעה בעבירות של גניבת רכב.

למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב בטרם נעקרה משורש ומכתה מדינה שאליה הנדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96) כמעט שהפכה לעשר מכות היא ממשיכה לנוס ברכושם של רבים ופגיעתה הרעה הכלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה שלה עבירות הרכב. רוכת בכך "ע"פ 11194/05 אבוסביתנ' מדינת ישראל (טרם פורסם)).

עוד ראו, רע"פ 1123/18 דבארי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

לטעמי, צדקו הערכאות הקודמות כאשר סיווגו את העבירות שביצע המבקש כעבירות בעלות חומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהן לשלום הציבור, והן בשל העובדה כי גניבת רכב הפכה להיות 'מכת מדינה'. לפיכך, לא היה מקום לחריגה לקולא ממתחם הענישה, משיקולי שיקום.

לא בכדי, ראה המחוקק ליחד לעבירות אלה סימן נפרד - סימן ה-1 - במסגרת הפרק העוסק בעבירות הרכוש (פרק י"א) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977. בסימן זה, הוחמרו העונשים בגין עבירות כנגד כלי רכב, אשר סווגו כעבירות מסוג פשע, חלף העבירות המקבילות כלפי הרכוש באופן כללי, מרביתן מסווגות כעוון. קביעה זו של המחוקק - מן הדין שתבוא ידי ביטוייה גם בקביעת הענישה בפועל.

אשר לעבירות שענינן שהיה בלתי חוקית בשטחי מדינת ישראל, פגע הנאשם גם בריבונותה של המדינה להחליט מי יבוא בשעריה; לפקח ולהסדיר את שוק העבודה; ואף פוטנציאל פגיעה בביטחון המדינה ובציבור.

על כך, ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין.

אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

להלן, תובא סקירה קצרה של מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות.

• עפ"ג 7213-04-24 **אלג'ראבעה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.06.24) - המערער הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא חדא; עבירה של קבלת רכב גנוב; נהיגה ללא רישיון; נהיגה ללא ביטוח. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 30 ועד 48 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר; מאסרים מותנים; קנס; פיצוי לנפגעי העבירה; פסילה בפועל של רישיון הנהיגה למשך 5 שנים; פסילת רישיון נהיגה על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו על חומרת העונש וציין: הלכה למעשה, בתי משפט מטילים על עבירת גניבת רכב עונשי מאסר בפועל, מאחורי הסורגים, גם כאשר מדובר בנאשמים צעירים וכאלה שאין להם עבר פלילי. חומרה יתרה נעוצה בעובדה שבכל אחד מהאירועים המערער נהג ברכב בכבישים בין עירוניים על פני מרחק רב, כשמעולם הוא לא הורשה לנהיגה. במצב דברים זה, מתחם העונש ההולם שנקבע בערכאה הדיונית איננו חורג לחומרה ממתחמי העונש המקובלים בנסיבות דומות. התנהגות המערער מלמדת על דפוסים עבריינים, זלזול בחיי אדם והיעדר מורא דין. (ההדגשה אינה במקור).

• עפ"ג 30123-10-22 **אבו מערוף נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע, יחד עם אחר, לאחר הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבת רכב, קבלת רכב גנוב (נאשם 1 - המערער) וסיוע לקבלת רכב גנוב (נאשם 2). בענינו של הנאשם 2, הגיעו הצדדים להסדר טיעון הכולל הסכמה לענין העונש, ואילו ענינו של המערער נדון בפני מותב זה. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 16 ועד 32 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים; מאסר על תנאי; קנס בסך 20,000 ₪; פיצוי למתלוננות; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה. בית המשפט המחוזי מצא להקל בגובה הקנס, והעמידו על סך של 10,000 ₪, לאור התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם. ערעורו של הנאשם על

יתר רכיבי גזר הדין - נדחה.

· עפ"ג 66955-03-23 **אבו כף נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע; גניבת רכב; וסיוע לזיוף סימני רכב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הגיע הנאשם, יחד עם אחר, לרכב שנגנב יום קודם לכן, וסייע לו לזייף את לוחית הזיהוי של הרכב. לאחר מכן, האחר נהג ברכב הטיוטה הגנוב ואילו הנאשם נהג ברכב הליווי, הרכב בו הגיעו לרכב הגנוב וליווה את הנאשם עד היציאה מהעיר באר שבע. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 14 ועד 30 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר; מאסר על תנאי; קנס בסך 5,000 ₪; פיצוי למתלונן בסך 7,500 ₪; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה. במסגרת הערעור, טענה ההגנה, כי לא מדובר בגניבה של ממש, אלא תפקידו של הנאשם היה "לפתוח ציר או ללוות את הגניבה". לאחר שהמערער שמע את הערות בית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור פלילי, חזר בו המערער מהערעור.

· ת"פ 17994-04-21 **מדינת ישראל נ' אבו עאדרה** - הנאשם הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לפשע, גניבת רכב, ניסיון לגניבת רכב, ופריצה לרכב בכוונה לגנוב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, גנב הנאשם רכב, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה. בנוסף, התפרצו לרכב נוסף וניסו לגנוב אותו, אך המשטרה הגיעה למקום, הנאשם נמלט רגלית ונעצר. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 16 עד 32 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; קנס בסך 15,000 ₪; פיצוי למתלוננים; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה.

· ת"פ 51700-12-21 **מדינת ישראל נ' אבו כף ואח'** - הנאשם 2 הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לפשע; סיוע לגניבת רכב; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו; החזקת כלי פריצה לרכב; זיוף סימני זיהוי של רכב; קבלת רכב גנוב; הסתייעות ברכב לעבור עבירה; נהיגה ללא רישיון. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, קשר הנאשם 2 קשר עם הנאשם 1 על מנת לגנוב רכב. הנאשם 2 סייע לנאשם 1, בכך שנהג ברכב "מלווה", וכאשר הבחינו במחסום משטרה, הסיע הנאשם 2 את הנאשם 1 והם ניסו להימלט מהמשטרה, כאשר הנאשם 2 נוהג ללא רישיון. מותב זה אימץ את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה, והעמידו בין 11 ועד 22 חודשי מאסר, תוך שציון, כי היה מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר.

· ת"פ 44413-09-22 **מדינת ישראל נ' אבו סבית** (ניתן ביום 18.02.24) - הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב ובעבירה נוספת, נגזרת, של סיוע לגניבת רכב. בית המשפט אימץ את מתחם הענישה עליו עתרה התביעה, כך שינוע בין 18 ועד 30 חודשי מאסר בפועל, תוך שקבע, כי יש להעלות את מתחמי הענישה בגין תיקים אלו. בית המשפט גזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל; מאסרים מותנים; קנס; פיצוי לנפגעי העבירה; פסילה בפועל של רישיון הנהיגה למשך 24 חודשים; פסילת רישיון הנהיגה על תנאי.

· ת"פ 34510-04-22 **מדינת ישראל נ' אלסאנע** (ניתן ביום 19.02.24) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא חדא. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר; מאסרים מותנים; קנס; פיצוי לנפגעי העבירה; פסילת רישיון הנהיגה בפועל למשך 30 חודשים; פסילת רישיון נהיגה על תנאי.

· ת"פ 34312-02-20 **מדינת ישראל נ' אבו גוידר** (ניתן ביום 02.06.24) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של גניבת רכב ועבירה נגזרת של סיוע לגניבת רכב, תוך קשירת קשר, והפרעה לשוטר. מותב זה אימץ את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה, כך שינוע בין 24 ועד 46 חודשי מאסר בפועל, תוך שציין, כי היה מקום לעתור למתחם ענישה גבוה יותר.

· ת"פ 3844-07-23 **מדינת ישראל נ' טלאקה** (ניתן ביום 06.06.24) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע; עבירה של גניבת רכב; ועבירה נגזרת של סיוע לגניבת רכב. בית המשפט אימץ את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה, כך שינוע בין 20 ועד 40 חודשי מאסר בפועל, תוך ששוב ציין, כי היה מקום לעתור למתחם ענישה גבוה יותר.

באי כוח הצדדים אף הפנו לפסיקה מטעמים, אשר יהיה בה כדי לתמוך במתחם הענישה אליו עתרו.

אולם, קביעת מתחם הענישה היא בהתאם לנסיבות המקרה העומד לדיון, וסקירת מדיניות הענישה הנוהגת היא רק שיקול אחד מבין כלל השיקולים אותו עושה בית המשפט בקובעו מתחם ענישה הולם. בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בבואו של בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, רשאי לקחת בחשבון מכלול שיקולים, בין היתר, נסיבות ביצוע העבירה; משך ההתנהגות העבריינית; מידת הפגיעה בערכים המוגנים; וכן, שיקולים נוספים.

במקרה דנן, מדובר בקשירת קשר לפשע ובהתארגנות עבריינית מוקפדת ומתוכננת היטב, תוך חלוקת תפקידים ברורה בין הנאשם לבין שותפיו, הן באישום הראשון (שלישי) והן באישום השני (רביעי).

באישום הראשון, הורשע הנאשם בסיוע לגניבת רכב. מעובדות כתב האישום עולה, כי הסיוע היה ברף מעורבות גבוה. הנאשם קיבל לידייו את הרכב שהאחר גנב, והעבירו לשטחי האוטונומיה ביהודה ושומרון. זהו חלק משמעותי במהלך הגניבה, שלא ניתן להשלימה בלעדיו.

באישום השני, גנבו הנאשמים רכב בצוותא חדא, תוך גרימת נזק בניפוץ החלון ותוך שימוש מתוחכם ברמקול אשר הוסב למכשיר להתנעת רכבים. המדובר בפעולה המאופיינת בתחום ודורשת ידע וניסיון בתחום המכאני והאלקטרוני. יש בה כדי להצביע על מעורבות עומק בתחום העברייני בכלל ובעבירות הקשורות לכלי רכב בפרט.

הנאשם, אשר שהה בשטחי ישראל ללא היתר כדון, נסע בשני מועדים שונים, עד העיר יבנה, ביחד עם שותפיו, על מנת לשלוח ידם ברכוש הזולת.

אם לא די באמור, נהג הנאשם בכל אחד מכלי הרכב הגנובים, נסיעות ארוכות בכבישים בינעירוניים, בשעות הלילה, זאת כאשר לא הוציא מעולם רישיון נהיגה, וללא פוליסת ביטוח, ובכך יצר פוטנציאל סיכון משמעותי לפגיעה אנושה בשלומם ואף בחייהם של משתמשי הדרך.

על כך, ראו רע"פ 2666/12 **עטאללה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

המבקש נהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, תוך שהוא מסכן עוברי אורח. ברי, כי נהיגה בלי רישיון משמעה הסטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור.

כבר נאמר לא פעם, כי כלי רכב בו נוהג אדם, עלול לשמש כשלעצמו כנשק וככלי משחית. עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה פוגעת בערכים המוגנים של בטחון ציבור משתמשי הדרך; שלמות גופם; ואף יש בכך אלמנט של פגיעה כלכלית, כיוון שעלויות הנזקים העלולים להיגרם ממעשי הנאשם, בסופו של דבר, יגיעו לפתחו של הציבור, בהתייקרות פרמיות הביטוח. ודאי כך, כאשר המדובר בנהיגה תוך כדי עבירות אחרות או, כמו במקרה דנן, במטרה למלט רכב גנוב מבעליו.

בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, בהן קשירת קשר לעשות פשע; גניבת רכב תוך שימוש באמצעים מתוחכמים; סיוע לגניבת רכב; נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח בכל אחד מהרכבים הגנובים; העברת אחד מהרכבים הגנובים לשטחי האוטונומיה ביהודה ושומרון; תוך התארגנות עבריינית מתוכננת היטב; במועדים שונים; כאשר לנאשם אין היתר לשהות בשטחי מדינת ישראל בכל אחד ממועדים אלו; יקבל בית המשפט את המתחם אליו עתרה המאשימה, קרי: בין 24 ועד 40 חודשי מאסר בפועל, תוך הערה, כי אופי ההתארגנות והתחכום, במקרה דנן - מצדיקים היו גם השתתפות מתחם גבוה יותר.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

מעשיו של הנאשם חמורים ומעידים על מעורבות של ממש בעולם העברייני ועל כשל ערכי.

התנהלותו של הנאשם במהלך העבירות מלמדת על מעורבות עומק בעולם העברייני בכלל ועל מקצוענות בתחום גניבות הרכב בפרט.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת מבית הדין הצבאי בשומרון בעבירות ביטחון, בגין הכנת בקבוקי תבערה והשלכתם לעבר כוחות הביטחון, כפי שעולה ממוצגי התביעה, בגינה ריצה עונש מאסר בן 20 חודשים, עוד בהיותו קטין, בידוע, שמערכת המשפט אינה ממצה הדין עם נאשמים קטינים.

הרשעה זו מלמדת על המסוכנות הממשית הנשקפת מנאשם זה ומטילה אור אחר גם על העבירות שענין שהיה בלתי חוקית וגם על העבירות נגד הרכוש, כאשר מי שכבר בהיותו קטין לא נרתע מעבירות המכוונות לפגיעה בחיי אדם - מה יעשה אם יאלץ להתעמת עם בעליו של רכב כלשהו הדולק אחריו, או עם כוחות אכיפת החוק?

לזכות הנאשם, תילקח הודאתו באשמה ונטילת האחריות מצדו.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אולם, במאטריה הנדונה, לצד העובדה, כי מדובר בפעילות עבריינית מאורגנת ומתוכננת - נסוגות אחר הנסיבות האישיות של הנאשם מפני האינטרס הציבורי ושיקולי ההרתעה.

מכלול השיקולים מצביע על ענישה בחלק הבינוני של מתחם הענישה.

כמובן, יושתו על הנאשם מאסרים מותנים, לבל יחבור שוב לאחרים במטרה לעבור על החוק או לשלוח ידו ברכוש הזולת.

ההכבדה על כלל הציבור כתוצאה מעבירות אלה, כפי שפורטה לעיל, מצדיקה השתת עיצום כספי מסוג קנס.

עוד מוצא בית המשפט לחייב את הנאשם בפיצוי לבעלות כלי הרכב שנגנבו, שיביא בחשבון גם רכיבים נלווים או לא ממונים, שאינם חוסים בפוליסות ביטוח וכן יהיה בו בבחינת הכרה בפגיעה שנגרמה להן.

עוד רואה בית המשפט לקבל עתירת התביעה ולהשית עונש פסילת רישיון נהיגה למשך תקופה משמעותית. במקרה דנן, מדובר במי שעבר עבירות מסוג פשע, שעה שהוא נוהג ברכבים אותם גנב, ובזמן שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה.

כאמור, לא קשה לתאר את הסיכון העלול היה להיגרם לעוברי דרך תמימים כתוצאה מנהיגה ברכב גנוב, בידי מי שכלל אינו מורשה לנהיגה. נהיגה באופן זה, פעם אחר פעם, ללא מורא כלשהו, מחייבת הרחקת הנאשם מהדרך לתקופה משמעותית ביותר.

סעיפים 35-43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961, מסמיכים את בית המשפט לפסול את רישונו של מי שעבר עבירה תוך שימוש ברכב מנועי.

על כן - יקבל בית המשפט עתירת התביעה להשתת פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה, לתקופה ממושכת.

רק אמש, ניתן פסק הדין (שאוזכר לעיל) בעפ"ג 7213-04-24, בו נדחה ערעור על חומרת העונש אשר כלל, בין היתר, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 5 שנים, למי שהורשע בשתי עבירות של גניבת רכב וכן עבירה אחת שעניינה קבלת רכב גנוב. כמו במקרה דנן, גם שם המדובר היה בהתארגנות עבריינית, במסגרתה נסע הנאשם לערים אחרות כדי לגנוב רכב. כמו במקרה דנן, גם שם, נהג הנאשם ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. אמנם, במקרה שם, הורשע הנאשם בעבירה אחת נוספת של גניבת רכב, אך מנגד - גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם שם, הכיל עבירה אחת מסוג עוון בלבד. בשיקול הכללי - מוצא בית המשפט, כי תקופת הפסילה בפועל, כפי שהושתה שם - תואמת גם את עובדות המקרה דנן.

סיכום

לאחר ששמע טענות הצדדים; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בראיות לעונש; עיין בפסיקה; ושמע דברו האחרון של הנאשם; גוזר עליו את העונשים כדלקמן:

- א. 32 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד, על פי רישומי שב"ס;
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א, שהיא מסוג פשע;
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א, שהיא מסוג עוון;
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"ד;
- ה. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952;
- ו. 9 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו והתנאי -

שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לסעיף 10 או 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961;

ז. חודש מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת בטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970;

ח. קנס בסך 16,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו;

ט. פיצוי לנפגעת העבירה ע.ת. 1 בכתב האישום המתוקן ת/1 בסך 7,000 ₪;

י. פיצוי לנפגעת העבירה ע.ת. 2 בכתב האישום המתוקן ת/1 בסך 5,000 ₪;

יא. הקנס והפיצוי ישולמו ב- 14 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.09.24 ובכל 15 לחודש העוקב. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מידי;

יב. באחריות התביעה להעביר פרטי המפוצים למזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים מהיום;

יג. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך 5 שנים. על הנאשם להפקיד רשיונו, או תצהיר מתאים, במזכירות בית המשפט ביום העבודה הבא שלאחר שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם, כי כל עוד לא הופקד הרשיון או התצהיר - יהיה הנאשם פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;

יד. פסילה מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי בת שנה על תנאי, תקופת התנאי למשך 3 שנים מסיום הפסילה בפועל;

טו. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 8,000 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים שהושתו על הנאשם בגזר דין זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - ייאסר למשך 35 יום נוספים.

הודעה זכות ערעור.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשפ"ד, 20 יוני 2024, במעמד הצדדים.